

Pál Weihe

FRA LETINGI TIL

Hjá 68 ára gamla yvirlæknanum Pál Weihe byrjar arbeiðsdagurin klokkan fimm á morgni. Arbeiðið er hansara lív, og hann ætlar at halda fram, so leingi heilsan er góð. Men soleiðis hevur ikki altíð verið. – Eg var ómetaliga dovin, tá eg las til lækna, og fyrstu árin dumpaði eg í øllum. Hevði eg ikki møtt konuni tá, so hevði eg helst ongantíð blivið lækni, sigur Pál Weihe, sum umframt at vera granskarin, ið ávarar móti at eta grind og spik, eisini er vertskapsmaður burtur av og er góður í ráðum, tá um ræður at halda lív í parlagnum

MILDRIÐ JACOBSEN

MILDRIÐ@SOSIALURIN.FO

– Arbeiðið er mín tilvera. Mær dámar so sera væl at arbeiða. Eg haldi, at eg veit meira nú enn nakrantíð áður, og eg dugi als ikki at síggja nakra orsök til, at eg skal gevast.

Tað sigur Pál Weihe, sum umframt at hava verið yvirlækni á Deildini fyri Arbeiðs- og Almannaheilsu í 30 ár, hevur staðið á odda fyri einari ørgrynnu av granskingarverkætlanum, og sum her heima hjá okkum hevur staðið fyri skotum, tí hann hevur ávarað um heilsuskaðilig árin av at eta tvøst og spik.

Pál Weihe, sum verður 69 ár í summar, er ómetaliga arbeiðssamur. Hann er í gongd frá morgni til myrkurs. Umframt at vera yvirlækni og granska heldur hann fyrilestrar og skipar fyri ráðstevnum, og hann er eisini formaður og nevndarlimur í fleiri feløgum og ráðum.

Hann fer til arbeiðis klokkan fimm um morgunin, tí honum dámar so sera væl friðin tíðliga um morgunin. Í hugnaligu skrivstovuni við frálíka útsýninum avgreiðir hann nógv mál, áðrenn hini koma til arbeiðis klokkan átta.

– Tá fái eg tað frá hondini, sum eg havi ringast samvitsku av, sigur Pál, sum ásannar, at so arbeiðssamur hevur hann ikki altíð verið.

Konan fekk skil á honum

– Eg var dovin, tá eg var ungur. Eg var hvørki nørdur ella iðin, og tað var eg heldur ikki í læknalestrinum.

Pál Weihe greiðir frá, at tað var so nógv annað enn lesturin, sum hann helt vera meira spennandi í Keypmannahavn, tá hann kom hagar í 1969.

– Verðin var so ómetaliga spennandi í seksti- og sjevtíárunum. Eg kom úr Sørvági og beint niður í ungdomsuppreisturin. Verðin var ung og fantastisk. Alt var púra nýtt og kókaði av eldhugi, so tað var ringt at savna seg um nakað. Mær

